

Sygn. akt I C 446/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świnoujściu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Trytek – Błaszak

Protokolant: Marta Korzeniewska

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2016 roku w Świnoujściu

na rozprawie

sprawy z powództwa **Miasta (...)W. - Zarządu (...) w W.**

przeciwko **M. M.**

o zapłatę

I. Uchyła nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 14 grudnia 2015 roku wydany przez referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym w Świnoujściu, w sprawie sygn. (...)

II. Zasądza od pozwanego M. M. na rzecz powoda Miasta (...) W. - Zarządu (...) w W. kwotę 540,80 zł (pięciuset czterdziestu złotych osiemdziesięciu groszy) z odsetkami liczonymi od kwot:

a) 270,40 zł (dwustu siedemdziesięciu złotych czterdziestu groszy) ustawowymi od dnia 13 stycznia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

b) 270,40 zł (dwustu siedemdziesięciu złotych czterdziestu groszy) ustawowymi od dnia 19 lutego 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.

III. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 300 zł (trzystu złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

IV. Przyznaje kuratorowi B. K. wynagrodzenie w kwocie 90 zł (dziewięćdziesięciu złotych) – z zaliczki powoda.

Sygn. akt I C 446/16

UZASADNIENIE

wyroku w postępowaniu uproszczonym

Powód Miasto S. W.- Zarząd (...) w W. wniósł w dniu 25 listopada 2015 roku w postępowaniu upominawczym przeciwko M. M. powództwo o zapłatę kwoty 540,80 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 270,40 zł od dnia 13 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty i od kwoty 270,40 zł liczonymi od dnia 19 lutego 2015 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż pozwany w dniu 28 grudnia 2014 roku oraz w dniu 04 lutego 2015 roku korzystał z komunikacji miejskiej nie posiadając ważnego dokumentu przewozu. Powód zobowiązał pozwanego do zapłaty kwoty 266 zł tytułem opłaty dodatkowej oraz należności przewozowej w wysokości 4,40 zł - za każdy z przejazdów - w

terminie 14 dni od dnia sporządzenia wezwania do zapłaty. W związku z nieuregulowaniem należności, powód domaga się opłaty dodatkowej, należności przewozowej oraz odsetek ustawowych naliczanych od powyżej wskazanych kwot od dnia upływu terminu płatności do dnia zapłaty. Jako podstawę prawną roszczenia wskazał art. 33a ust. 3 ustawy Prawo przewozowe (Dz.U. z 2000r. Nr 50 poz. 601), uchwałę (...) Rady miasta (...) W. z dnia 26 maja 2011 roku w sprawie opłat za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego w (...) oraz art. 360 i 361 kc.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 14 grudnia 2015 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Świnoujściu uwzględnił w całości żądanie pozwu i orzekł o kosztach procesu.

Korespondencja zawierająca przeznaczony dla pozwanego odpis nakazu zapłaty z odpisem pozwu nie została mu doręczona, bowiem wskazany przez powoda adres okazał się błędny i przesyłka powróciła z adnotacją „Błędne dane adresowe- budynek przeznaczony do rozbiórki”. Pismem procesowym z dnia 28 stycznia 2016 roku powód wniósł o ustanowienie dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego kuratora w osobie pracownika Sądu Rejonowego w Świnoujściu uzasadniając to niemożnością doręczenia odpisu pozwu z uwagi na okoliczność, iż pozwany został wymeldowany z dotychczasowego miejsca zamieszkania, a powód wyczerpał dostępne mu możliwości wskazania aktualnego adresu pozwanego. W dniu 06 kwietnia 2016 roku został ustanowiony dla nieznanego z miejsca pobytu M. M. kurator procesowy w osobie B. K. - pracownika sekretariatu Wydziału I Cywilnego Sądu Rejonowego w Świnoujściu.

Kurator pozwanego w piśmie procesowym z dnia 13 kwietnia 2016 roku wnosił z ostrożności procesowej o oddalenie powództwa, a w przypadku uwzględnienia powództwa, o nie obciążanie pozwanego kosztami procesu i zastępstwa procesowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniach 28 grudnia 2014 roku oraz 04 lutego 2015 roku M. M. korzystał z przewozu komunikacji miejskiej na terenie miasta (...)

Podczas kontroli dokonanej dnia 28 grudnia 2014 roku w ramach linii autobusowej (...) kontroler Zarządu (...) wręczył pozwanemu wezwanie do zapłaty seria o nr (...) kwoty 270,40 zł tytułem opłaty dodatkowej za brak ważnego dokumentu przewozowego, płatnej w terminie 14 dni od chwili wystawienia.

Dnia 04 lutego 2015 roku podczas kontroli dokonanej w ramach linii autobusowej (...) Kontroler Zarządu (...) wręczył pozwanemu wezwanie do zapłaty seria o nr (...) kwoty 270,40 zł tytułu opłaty dodatkowej za brak ważnego biletu.

(dowód: wezwanie do zapłaty z 28.12.2014 r., seria o nr (...) - k. 5,

wezwanie do zapłaty z 04.02.2015 r., seria o nr (...) - k. 6,

informacje dla pasażera – k. 28)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się w całości zasadne.

Strony niniejszego postępowania łączyła umowa przewozu zawarta zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984r. Prawo przewozowe (tekst jednolity- Dz.U. z 2015r., poz. 915), który stanowi, iż umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd przed rozpoczęciem podróży lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia - przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym. Pozwany zajął miejsce w autobusie linii 124 i 146, i w taki sposób zawarł umowę. Nie dokonał bowiem nabycia biletu na przejazd autobusem przed rozpoczęciem podróży. Nie zapłacił tym samym za usługę powoda w postaci przewozu pozwanego środkiem komunikacji miejskiej. Sytuację tą stwierdziła osoba upoważniona przez powoda do kontroli dokumentów przewozu osób w trybie art. 33a ust. 1. Z art. 33a ust. 3 wynika, że w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub organizator

publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona pobiera właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawia wezwanie do zapłaty. W przedmiotowej sprawie zarówno w przypadku przejazdu w dniu 28 grudnia 2014 roku, jak i przejazdu w dniu 04 lutego 2015 roku kontroler wystawił pozwanemu wezwanie do zapłaty obejmujące opłatę dodatkową oraz należność za przejazd środkiem komunikacji miejskiej. Należności tych pozwany nie uregulował.

Z ustalonego stanu faktycznego na podstawie dokumentów wynika jednoznacznie okoliczność, iż pozwany jechał autobusami komunikacji miejskiej należącymi do powoda oraz okoliczność, iż nie posiadał biletu upoważniającego go do przejazdu, ani też dokumentu uprawniającego do przejazdu bezpłatnego.

Należy podkreślić, iż to na pozwanym spoczywał ciężar wykazania w toku procesu – zgodnie z treścią art. 6 kc - że korzystając z przejazdów środkiem transportu zbiorowego w dniu 28 grudnia 2014 roku oraz w dniu 04 lutego 2015 roku, posiadał dokument uprawniający go do przejazdu. Pozwany jednakże tego w toku procesu nie wykazał, nie kwestionował również faktu przejazdu ani tego.

Sąd w niniejszej sprawie dokonał ustaleń stanu faktycznego na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności na podstawie dowodów z dokumentów, których prawdziwości nie kwestionowała żadna ze stron i które nie budziły też wątpliwości Sądu.

Na podstawie art. 33 ust. 3a Prawa przewozowego, pozwany zobowiązany jest do zapłaty należności za przewóz, której powód w niniejszym procesie dochodził wraz z opłatą dodatkową oraz odsetkami ustawowymi, o czym Sąd orzekł jak w punkcie II. sentencji wyroku.

Zgodnie z art. 502¹ § 1 kpc, jeżeli doręczenie nakazu zapłaty nie może nastąpić z przyczyn wskazanych w art. 499 pkt 4 kpc (miejsce pobytu pozwanego nie jest znane), sąd z urzędu uchyła nakaz zapłaty, a przewodniczący podejmuje odpowiednie czynności. Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w punkcie I. sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono w punkcie III. sentencji wyroku na podstawie art. 108 § 1 zdanie pierwsze kpc w związku z art. 98 § 1 i 3 kpc. Pozwany w całości przegrał proces, stąd zasądzono od niego na rzecz powoda całość kosztów procesu, na które składa się opłata sądowa od pozwu w wysokości 30 zł, wynagrodzenie pełnomocnika powoda będącego radcą prawnym w kwocie łącznej 180 zł oraz koszty związane z ustanowieniem kuratora w wysokości 90 zł, pokryte z zaliczki powoda.

Na podstawie § 1 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz.U. z 2013r., poz. 1476) Sąd przyznał kuratorowi wynagrodzenie w wysokości 90 zł, które nakazał wypłacić z zaliczki wpłaconej przez powoda.

SSR Agnieszka Trytek Błaszak

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

(...)

SSR Agnieszka Trytek Błaszak